

[Fiskeriministeren]

fiskere, vi købte ud af erhvervet, mens vi ikke kunne slippe af med dem, der ikke var fiskere, ved hjælp af denne lov. Det er det modsatte, vi almindeligvis tilstræber med al lovgivning, nemlig at de, der ikke har tilknytning til fiskeriet, heller ikke skal være involverede i og eje fiskeskibe.

Den gældende lovgivning har endvidere medført, at vi har fået nogle afgørelser, som har været særdeles uheldige, idet fiskere, som opfylder betingelserne, ikke har kunnet benytte loven, fordi de har været i kompagni med f.eks. en mand på land, som har ejet en del af skibet. Derfor har de altså ikke kunnet benytte loven. Jeg har ment, at det ville være rimeligt, at vi har en mulighed for gennem den nye lov at imødekomme de ønsker, der naturligvis har været fra selskaber eller fra ejere, som har været i fællesskab om et skib, men hvor den ene f.eks. ikke har opfyldt betingelserne for at komme i betragtning efter denne lov.

Samtidig opnår vi det andet formål, som jeg mener sådan set er efterstræbelsesværdigt, nemlig at vi får nogle af ikke-fiskerne ud af fiskeriet. Det må alligevel være det, der på lidt længere sigt, også i forhold til fiskerne, må være det ønskværdige.

Hr. Arne Melchior udtrykker sin betænkelighed ved, at staten går ind i det private erhvervsliv. Jeg kan næsten fuldstændig tilslutte mig hans begrundelse for alligevel at gøre det. Han afleverede straks efter et meget velformuleret og også et meget velbegrunderet forsvar for, at man naturligvis på visse områder måtte gøre det alligevel, hvilket jeg kan tilslutte mig. Vi gør det jo på en lang række områder, både inden for landbrug og fiskeri, i situationer, hvor vi må opgive en gammel liberal holdning om erhvervsliv for sig og stat for sig. Vi lever jo i et blandingssamfund, hvor man ikke sådan kan adskille tingene. Derfor bliver vi også nødt til på nogle områder over for erhvervslivet at træde ind med nogle ordninger, som man måske under normale forhold ikke ville mene var rimelige.

Hr. Arne Melchior har en tanke om, at staten skulle opkøbe de kvoter, som ikke opfiskes. Det er ikke det, der er problemet. Problemet er, at de ikke opfiskes. Hvis de blev det, var der intet problem med afsætningen af dem. Problemet er at få fiskerne udstyret med sådanne redskaber og sådan viden og ekspertise, at de kan fiske dem. Det forsøger

vi at afhjælpe med de midler, vi har til rådighed for forsøgsfiskeri, og jeg kan da sige, at der sker fremskridt på de områder. Det drejer sig om specielle fiskearter, hvor man ikke har fisket kvoterne. Jeg tror, at vi i løbet af de kommende år nok skal nå frem til, at vi opfisker kvoterne og også anvender dem på en fornuftig måde. Der er ikke afsætningsproblemer, det er ikke et spørgsmål om at afsætte fiskene, det er et spørgsmål om at få dem fanget.

Hr. Arne Bjerregaard mener, at en mindre flåde forringer forhandlingssituationen. Det tror jeg ikke på, for forhandlingssituationen går ikke på flådens størrelse, men på historiske rettigheder, hvad man har plejet at fange i andre landes farvande, hvad man har mistet i andre farvande osv. Flådens størrelse vil aldrig blive et problem, for selv med de formindskelser, der sker her, hvorved der udgår nogle ældre skibe fortrinsvis, vil vi overhovedet ingen problemer have med at opfiske kvoterne – i hvert tilfælde ikke de kvoter, der er den største efterspørgsel efter, de kvoter, der er en meget stor tradition for at vi opfisker. Vi har oven i købet kapacitet nok til også at opfiske de kvoter, som hidtil ikke har været opfisket, hvis man får det rigtige grej og den rigtige viden om, hvordan man gør det.

Hr. Alfred Hansen er bedrøvet over, at det aldrig rigtig kan lykkes for ham at komme til at give tilslutning til et forslag, som fremkommer fra landbrugsministeren eller fiskeriministeren. Jeg vil gerne sige, at denne bedrøvelse deles til fulde af mig. Jeg har sagt så mange gange, at hr. Alfred Hansen på grund af sine maniske EF-synspunkter næsten pr. definition ikke kan lide en landbrugs- eller fiskeriminister i Danmark og pr. definition tager afstand fra alt, hvad denne minister måtte forelægge i folketinget, uanset om det ikke måtte have spor med hr. Alfred Hansens yndlingsaversion, nemlig EF, at gøre.

Problemet med fiskekvoter og restriktioner osv. baserer sig på, at hele verden gennem FN er gået i gang med at indrette fiskeriet efter fiskerizoner og økonomiske zoner, som alle lande, uanset om de er med i eller uden for EF, er blevet inddraget i og bliver nødt til at bøje sig for. Derfor er vi under alle omstændigheder, i eller uden for EF, i vanskeligheder med fiskeriet i disse år, og derfor